

Cuprins

Din cauza Lui	5
CE MI-AU FĂCUT EI MIE	
Dovleacul.....	11
Vinovatul	16
Afaceri	22
Orez cu... halva.....	25
Fântâna cu cumpănă.....	29
Cerșetorii	32
Poftă bună, la treabă!	41
Bâzoiul	45
Ceea ce era de demonstrat	48
Nasturii.....	51
Cearța	56
„Dă-mi și mie!”	61
Focul.....	67
CE LE-AM FĂCUT EU LOR	
Oglinda.....	72
Cheltuială fără rost	77
Parașutistul	80
Secretul	86

De-a tata și de-a mama	96
Meșter bucătar	99
Meserie.....	104
Ce n-a văzut Parisul!.....	108
Concurs de milă.....	112
Filozofie	120
Comoara	128
Cireșele	140

CE NE-A FĂCUT EL NOUĂ

Inspectorul.....	144
Rețetă	154
Musafirul	160
Fiul tâmplarului.....	166
Rugă de seară	176
Costică.....	178
Am câștigat!.....	185
„Apostolul”... Ionel.....	190
Leprosul	200
Marcel	207
Șuni	214

Dovleacul

Mi se așezase noaptea în spinare de atâta joacă. De-aș fi avut o proptea, i-aș fi pus-o soarelui, să nu cadă așa repede dincolo de orizont. Am rămas ultimul.

– Vezi să nu-ți pună piedică vreo stafie, mă încurajă Mitică la plecare.

– Ba mai bine, vezi să nu-ți tai nasu' în minciunile tale, i-am zis eu, ca să nu rămân dator.

Cred că am mai stat un sfert de oră, până mi-am găsit cercul cu care mă jucam. Când să dau colțul de la unchiu' Mircea spre casă, frățioare, ce credeți că-mi iese în față? O arătare cu o gură mare de jărat, doi ochi bulbucăți aprinși și un nas mare de foc. Groaza m-a strâns în brațele ei de nu mai puteam respira. Și o voce groasă:

– Vino să te pupe Maica Stafie!

Am vrut să strig, dar nu ieșea niciun sunet. Măiculiță, ce spaimă am tras! Ca un arc, am luat-o pe șosea și mi-au sfârâit picioarele, de am ridicat praf ca în urma unui camion. De groază, nici n-am mai găsit poarta. Am sărit gardul de parcă eram la concurs. M-am rostogolit printre florile din fața casei. Inima îmi bătea, de se zguduia pământul sub mine. Deci, noaptea ies stafiile la plimbare. „Avea dreptate Mitică”, mi-am zis.

Și, deodată, ce să vezi? Niște râsete protesti, de-ți venea să pui bățul pe spinările ălor caraghioși.

George Uba

- Ce vrei să-ți dau? mă întrebă El.
Aveam vreo zece, cincisprezece jucării în minte și nu știam la care să mă decid.
- Mă lași pe Mine să-ți dau ce cred Eu că e mai bine?
Am dat din cap că sunt de acord. Și, de undeva de la piept, scoase un caiet cu foi atât de albe, de parcă și zăpada s-ar fi supărat pe albeața lor. Apoi, mai scoase o cutie cu creioane de scris și o ascuțitoare.
- După ce te joci de nu mai poți, să iei caietul ăsta și să scrii tot ce-ai făcut în ziua aceea.
- Și poznele? am întrebat în șoaptă.
- Mai ales. Dar tu știi ce aștept de la tine.
Am dat din cap că știu.
- Am să iau dintre povestirile tale și am să le citesc îngerilor Mei. Sunt sigur că vor râde la unele, la altele vor plânge. Le voi da copiilor să Mă recunoască din povestirile tale și am să-i învăț să ocolească drumul pe care l-ai făcut, uneori, și care n-a mers unde doream Eu. Nu te superi dacă le dau și celor mai mari, ca să nu-și uite copilăria? Știi de ce? Pentru a-i înțelege mai bine pe copiii și pe nepoții lor. Eu voi avea grijă să nu-ți lipsească niciodată hârtia și creioanele. Harul și prietenia Mea! Dragostea și iertarea Mea. Te prinzi?

Casa de Editură

Viață și Sănătate

ISBN 978-973-101-250-6

CG 50244